

สำนักงาน ก.พ.
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

วินัยพื้นฐานข้าราชการ และการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2551

นางสาวกนกอร จิระนภารัตน์
นางสาวกรกฏ นิตยโชติ
นางสาวฉัตติกา มุลละ
สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม
สำนักงาน ก.พ.

วินัยพื้นฐานข้าราชการ

วินัยข้าราชการ

วินัย คือ...

แบบแผนความประพฤติ
หรือ
ข้อปฏิบัติ

ข้าราชการต้อง

- ซื่อสัตย์สุจริต
- ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่
- รักษาความลับ
- รักษาชื่อเสียง
- ฯลฯ

จุดมุ่งหมายและขอบเขตของวินัย

1

เพื่อให้งาน
ดำเนินไปด้วยดี
มีประสิทธิภาพ

2

เพื่อความเจริญ
ความสงบ
เรียบร้อยของ
ประเทศชาติ

3

เพื่อความผาสุก
ของประชาชน

4

เพื่อสร้าง
ภาพพจน์ชื่อเสียง
ที่ดีขององค์กร

องค์ประกอบหลัก

ของความผิดทางวินัย

1

เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

2

รู้สำนึกในการกระทำหรืองดเว้นการกระทำ

3

กระทำโดยเจตนา หรือกระทำโดยประมาท
(แล้วแต่กรณี) และ

4

ครบองค์ประกอบของความผิดวินัยฐานนั้น ๆ

โทษทางวินัย

โทษสำหรับความผิดอย่าง**ไม่ร้ายแรง**

- ภาคทัณฑ์
- ตัดเงินเดือน
- ลดเงินเดือน

โทษสำหรับความผิดอย่าง**ร้ายแรง**

- ปลดออก
- ไล่ออก

กลุ่มของข้อกำหนดวินัย

1. วินัยต่อประเทศชาติ

2. วินัยต่อประชาชน

3. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

4. วินัยต่อผู้ร่วมงาน

5. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

6. วินัยต่อตนเอง

1. วินัยต่อประเทศชาติ

**สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ**

2. วินัยต่อประชาชน

มาตรา 82 (8)

องค์ประกอบความผิด

- (1) กระทำลักษณะหนึ่งลักษณะใดดังต่อไปนี้คือ
 - (1.1) ไม่ต้อนรับ
 - (1.2) ไม่ให้ความสะดวก หรือ
 - (1.3) ไม่ให้การสงเคราะห์
- (2) กระทำต่อประชาชนผู้มาติดต่อราชการ และ
- (3) ราชการนั้นเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

2. วินัยต่อประชาชน (ต่อ)

มาตรา 83 (9)

องค์ประกอบความผิด

(1) กระทำลักษณะหนึ่งลักษณะใดดังต่อไปนี้ คือ

(1.1) ดุหมั่น

(1.2) เหยียดหยาม

(1.3) กดขี่

(1.4) ข่มเหง

(2) ต่อประชาชนผู้มาติดต่อราชการ

2. วินัยต่อประชาชน (ต่อ)

มาตรา 85 (5)

องค์ประกอบความผิด

- (1) การกระทำลักษณะหนึ่งลักษณะใด ดังต่อไปนี้
 - (1.1) ดุหมั่น
 - (1.2) เหยียดหยาม
 - (1.3) กดขี่
 - (1.4) ข่มเหง หรือ
 - (1.5) ทำร้าย
- (2) ต่อประชาชนผู้มาติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. 3/2564

3. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

มาตรา 82 (4) และมาตรา 85 (7)

องค์ประกอบความผิด

- (1) มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
 - (2) เป็นการสั่งในหน้าที่ราชการ
 - (3) คำสั่งนั้นต้องชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ และ
 - (4) ผู้กระทำมีเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
- อนึ่ง ถ้าเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
เป็นความผิดทางวินัยร้ายแรง

3. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา (ต่อ)

มาตรา 83 (1) และมาตรา 85 (7)

องค์ประกอบความผิด

(1) รายงานเท็จ หรือปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง

(2) ต่อผู้บังคับบัญชา

อนึ่งถ้าเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

และเป็นความผิดทางวินัยร้ายแรง

3. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา (ต่อ)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ 243/2554

แจ้งผู้บังคับบัญชาว่า ไม่มีบ้านพักเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง
ในเขตกทม เพื่อต้องการจะได้เข้าพักอาศัยในบ้านพักของทางราชการ
จึงเป็นการกล่าวเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

3. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา (ต่อ)

มาตรา 83 (2)

องค์ประกอบของความผิด

- (1) ปฏิบัติราชการ
- (2) ข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน
- (3) โดยผู้บังคับบัญชาไม่ได้สั่งหรือได้รับอนุญาตให้ทำเช่นนั้น

4. วินัยต่อเพื่อนร่วมงาน

มาตรา 82 (7)

องค์ประกอบความผิด

- (1) กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ในการปฏิบัติราชการ
- (1.1) ไม่สุภาพเรียบร้อย
 - (1.2) ไม่รักษาความสามัคคี หรือ
 - (1.3) ไม่ช่วยเหลือกัน
- (2) กระทำต่อข้าราชการด้วยกัน หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

4. วินัยต่อเพื่อนร่วมงาน (ต่อ)

มาตรา 83 (7)

องค์ประกอบความผิด

(1) กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ในการปฏิบัติราชการ

(1.1) ไม่กลั่นแกล้ง

(1.2) ไม่กดขี่ หรือ

(1.3) ไม่ข่มเหงกัน

**“หากข้าราชการตำรวจคนใดมีผู้บังคับบัญชาที่ดี
ข้าราชการตำรวจผู้นั้นอาจได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้น
เงินเดือนสองขั้นโดยไม่ต้องปฏิบัติหน้าที่”**

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ.182/2566

5. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา 82 (1)

องค์ประกอบความผิด

(1) กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1.1) ไม่ซื่อสัตย์

(1.2) ไม่สุจริต หรือ

(1.3) เทียบธรรม

(2) ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

5. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ (ต่อ)

ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ **มาตรา 85 (1)**

องค์ประกอบความผิด

(1) มีหน้าที่ราชการ

(2) ปฏิบัติ/ละเว้น การปฏิบัติหน้าที่

- โดยมีชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

แก่ผู้หนึ่งผู้ใด

- หรือโดยทุจริต (เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้

ประโยชน์ที่มีควรได้)

5. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ (ต่อ)

มาตรา 85 (2) ละทิ้ง ทอดทิ้ง โดยไม่มีเหตุสมควรเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง

มาตรา 85 (3) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา 83 (3) ต้องไม่อาศัย หรือยอมให้ผู้อื่นอาศัย ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

มาตรา 83 (5) ไม่กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

5. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ (ต่อ)

มาตรา 83 (4) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

มาตรา 82 (6) รักษาความลับของทางราชการ

มาตรา 83 (6) ต้องไม่เป็นการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นใน ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

มาตรา 82 (9) วางตนเป็นกลางทางการเมือง

ข้าราชการพลเรือนสามัญมีหน้าที่พิมพ์สัญญา
และแก้ทะเบียน ย่อมมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนสิทธิ
และนิติกรรมโดยตรง เสนอตัวให้มีการเสียค่าธรรมเนียม
น้อยลงให้ผู้เสียหายมอบเงินตามที่เรียกร้อง

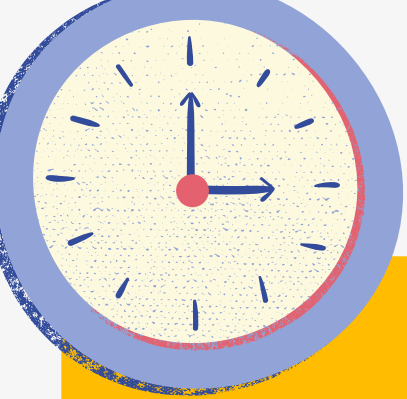

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ 463/2553

กรรมการตรวจการจ้าง ลงลายมือชื่อตรวจรับการจ้าง
และรายงานประธานกรรมการบริหารของ อบต ว่า
ผู้รับจ้างดำเนินการถูกต้องแล้ว ทำให้ อบต เบิกจ่าย
เงินให้แก่ผู้รับจ้างไป

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ 57/2554

**ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติราชการตั้งแต่ 28 เม.ย 2552
ถึงวันที่ 20 พ.ค. 2552 และไม่ได้ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชา
เมื่อพิจารณาวันที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ลงลายมือชื่อปฏิบัติ
ราชการ และไม่ได้ยื่นใบลานั้นต่อเนื่องกันไปทุกวันที่ทั้งวัน
หยุดราชการรวมเป็นระยะเวลา 23 วัน ถือว่าผู้ฟ้องคดี
ขาดราชการในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน 15 วัน**

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ 5/2562

6. วินัยต่อตนเอง

มาตรา 82 (10)

องค์ประกอบความผิด

(1) ไม่รักษาชื่อเสียงของตน หรือรักษาเกียรติศักดิ์
ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

(2) ให้เสื่อมเสีย

มาตรา 85 (4)

องค์ประกอบความผิด

ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

6. วินัยต่อตนเอง (ต่อ)

มาตรา 85 (6)

องค์ประกอบความผิด

- (1) ได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก
- (2) โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก
- (3) ไม่ใช่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ผู้ฟ้องคดียังป็น เอ็ม 16 ของทางราชการขึ้นฟ้า มี
พยานพบเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีนเมาสุราขณะเกิดเหตุ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ 222/2552

ผู้ฟ้องคดียินยอมให้ตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติด
และได้รับสารภาพว่าได้เสพยาเสพติดประเภทเมกแอมเฟตามีน

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ 32/2562

การพิทักษ์ระบบคุณธรรม

การอุทธรณ์

มาตรา 114 ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 110 (1) (3) (5) (6) (7) และ (8) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.”

(กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. 2551)

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ ต่อ ก.พ.ค. (มาตรา 114)

1

ถูกลงโทษทางวินัย

- วินัยไม่ร้ายแรง

- ภาคทัณฑ์
- ตัดเงินเดือน
- ลดเงินเดือน

- วินัยร้ายแรง

- ปลดออกจากราชการ
- ไล่ออกจากราชการ

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ ต่อ ก.พ.ค. (มาตรา 114) (ต่อ)

- 2 ให้ออกจากราชการ ตามมาตรา 110 (1) (3) (5) (6) (7) และ (8)
- เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้สม่ำเสมอ
 - ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 36 ก. (1) หรือ (3) หรือมีลักษณะต้องห้าม ข. (1) (3) (6) หรือ (7)
 - ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ
 - หย่อนความสามารถ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสม รับราชการต่อไปจะเสียหายแก่ราชการ
 - กรณีมลทินมัวหมองในกรณีที่ถูกลสอบสวนหากรับราชการต่อไปจะเสียหายแก่ราชการ
 - รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

สาระสำคัญของคำอุทธรณ์ (ข้อ 27)

**ต้องทำเป็นหนังสือถึง
ประธาน ก.พ.ค.**

ใช้ถ้อยคำสุภาพ

มีสาระสำคัญ ดังนี้

- ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่ของผู้อุทธรณ์
- คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ และวันที่รับทราบคำสั่ง
- ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- คำขอของผู้อุทธรณ์
- ลายมือชื่อผู้อุทธรณ์

มีหนังสือมอบอำนาจ กรณีมอบอำนาจให้ดำเนินการแทน

แบบหนังสืออุทธรณ์

(ตัวอย่าง)

สพค. /อุทธรณ์ ๑

○ คำอุทธรณ์

ที่อยู่

โทรศัพท์.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง

เรียน ประธาน ก.พ.ค.

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....(เดิม)รับราชการตำแหน่ง

สังกัด กรม/หน่วยงาน กระทรวง มีความประสงค์ขออุทธรณ์คำสั่ง
ลงโทษ (ระบุโทษโล่/ปลด/ลดเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์....) /ให้ออกจากราชการ
ฐานตามมาตรา
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕.....กรณี.....

ตามคำสั่งของ..... ที่ ลงวันที่

โดยมีรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้ออุทธรณ์ ดังนี้.....(การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
และแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรม
อย่างไร)

ทั้งนี้ นาย/นาง/นางสาว.....ผู้อุทธรณ์ มีคำขอ ดังนี้ (ระบุวัตถุประสงค์หรือความต้องการของ
ผู้อุทธรณ์).....

ทั้งนี้ได้ส่งคำอุทธรณ์ และพยานหลักฐาน พร้อมทั้งสำเนา รวม ๒ ชุด ดังนี้

- ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- ☐ สำเนาคำสั่งลงโทษ
- ☐ สำเนาคำสั่งให้ออกจากราชการ
- ☐ หลักฐานการรับทราบคำสั่ง (ถ้ามี)
- ☐ หนังสือมอบอำนาจและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ
- ☐ หลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ลายมือชื่อ) ผู้อุทธรณ์
(.....)

หมายเหตุ

๑. อุทธรณ์ต้องใช้ถ้อยคำสุภาพ
๒. ถ้าไม่อาจแนบพยานหลักฐานมาได้ ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานไว้ด้วย
๓. ผู้อุทธรณ์ไม่จำเป็นต้องทำอุทธรณ์ตามรูปแบบนี้ แต่ต้องมีเนื้อหาสาระสำคัญครบถ้วน

การยื่นอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จะต้องยื่นอุทธรณ์ด้วยตนเอง (ข้อ 22)
ภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่ง (ข้อ 29)

ยกเว้น

- กรณีเสียชีวิต ทายาทใช้สิทธิอุทธรณ์ได้ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่ง หรือ 1 ปี นับแต่ผู้อุทธรณ์เสียชีวิต
 - กรณีเจ็บป่วย หรืออยู่ต่างประเทศ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ทนายความหรือผู้บรรลุนิติภาวะใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่ง
- **ต้องมีการมอบอำนาจตามแบบ**

วันที่ทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่ง (ข้อ 31)

- วันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษหรือสั่งให้ออก
ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง
- กรณีไม่มีการลงลายมือชื่อ
รับทราบคำสั่ง
 - ให้แจ้งคำสั่งและมอบสำเนาคำสั่ง แล้วทำบันทึกลงวัน
เดือน ปี เวลา และสถานที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง
พร้อมทั้งพยานไว้เป็นหลักฐาน
 - ให้ถือว่าวันแจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง
- กรณีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ เมื่อพ้น 30 วันนับ
แต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับ ถือว่ารับทราบแล้ว

นับระยะเวลาขึ้นอุทธรณ์

→ วันที่รับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

27	28	29	30	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

การยื่นอุทธรณ์ (ข้อ 30)

ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์

- ยื่นที่สำนักงาน ก.พ.
- วันที่รับหนังสือ = วันที่ยื่นอุทธรณ์

ส่งทางไปรษณีย์

- ส่งแบบไปรษณีย์ลงทะเบียน
- วันที่ไปรษณีย์เดินทางประทับตรา = วันที่ยื่นอุทธรณ์

กระบวนการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ใช้ระบบไต่สวน (สามารถแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้)

ตั้งองค์คณะวินิจฉัย

กระบวนการพิจารณาวินิจฉัย อุทธรณ์ (ต่อ)

สรุปสำนวน

- นิติกรผู้รับผิดชอบสำนวน
- กรรมการเจ้าของสำนวน

การพิจารณาวินิจฉัย

- พิจารณابันทึกสรุปสำนวน
- กำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง
- การนั่งพิจารณา

คำวินิจฉัยองค์คณะ

- ประชุมพิจารณา

คำวินิจฉัย
ก.พ.ค.

ระยะเวลาการดำเนินการพิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์ (ข้อ 91)

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 120 วัน นับแต่วันที่ประธาน ก.พ.ค. ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน 2 ครั้ง โดยแต่ละครั้งต้องไม่เกิน 60 วัน

$$120 \text{ วัน} + 60 \text{ วัน} + 60 \text{ วัน} = 240 \text{ วัน}$$

หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ผู้อุทธรณ์สามารถฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นได้
(มาตรา 42 วรรค 2 พรบ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542)

การถอนอุทธรณ์ (ข้อ 33)

- ผู้อุทธรณ์จะถอนอุทธรณ์ในเวลาใดๆ ก่อนที่องค์คณะวินิจจายมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นก็ได้
- การถอนอุทธรณ์
 - กรณีทำเป็นหนังสือ -> ลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์
 - กรณีถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาต่อหน้าองค์คณะวินิจจาย
 - > บันทึกและให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน
- เมื่อถอนอุทธรณ์แล้วให้องค์คณะวินิจจายอนุญาตและจำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบ (ข้อ 34)

ประเด็นการพิจารณาของ ก.พ.ค.

กรณีการพิจารณาอุทธรณ์

ประเด็นที่หนึ่ง

การดำเนินการทางวินัย
ถูกต้องตามกฎหมาย
หรือไม่

ประเด็นที่สอง

ผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิด
ตามที่ถูกลงโทษหรือไม่

ประเด็นที่สาม

การปรับบทความผิดและ
ระดับโทษที่ผู้อุทธรณ์ได้รับ
ถูกต้อง เหมาะสม หรือไม่
อย่างไร

ลักษณะการมีคำวินิจฉัย ของ ก.พ.ค. (มาตรา 120)

ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ ก.พ.ค. มีอำนาจไม่รับ
อุทธรณ์ ยกอุทธรณ์หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งลงโทษ
และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อ
ประโยชน์แห่งความยุติธรรม ตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

การวินิจฉัยให้แก้ไขหรือให้ดำเนินการอื่นตามวรรคหนึ่ง
ก.พ.ค. จะให้เพิ่มโทษไม่ได้ **เว้นแต่** เป็นกรณีได้รับแจ้งจาก ก.พ. ตาม
มาตรา 104 ว่าสมควรเพิ่มโทษในกรณีเช่นนั้น ก.พ.ค. มีอำนาจ
วินิจฉัยให้เพิ่มโทษได้

ลักษณะการมีคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

ก.พ.

ได้รับแจ้งจาก ก.พ.
ว่าสมควรเพิ่มโทษ
ตามมาตรา 104

ก.พ.ค.
เพิ่มโทษ
ได้

ไม่รับอุทธรณ์

ยกอุทธรณ์

ให้แก่คำสั่ง
ลงโทษ

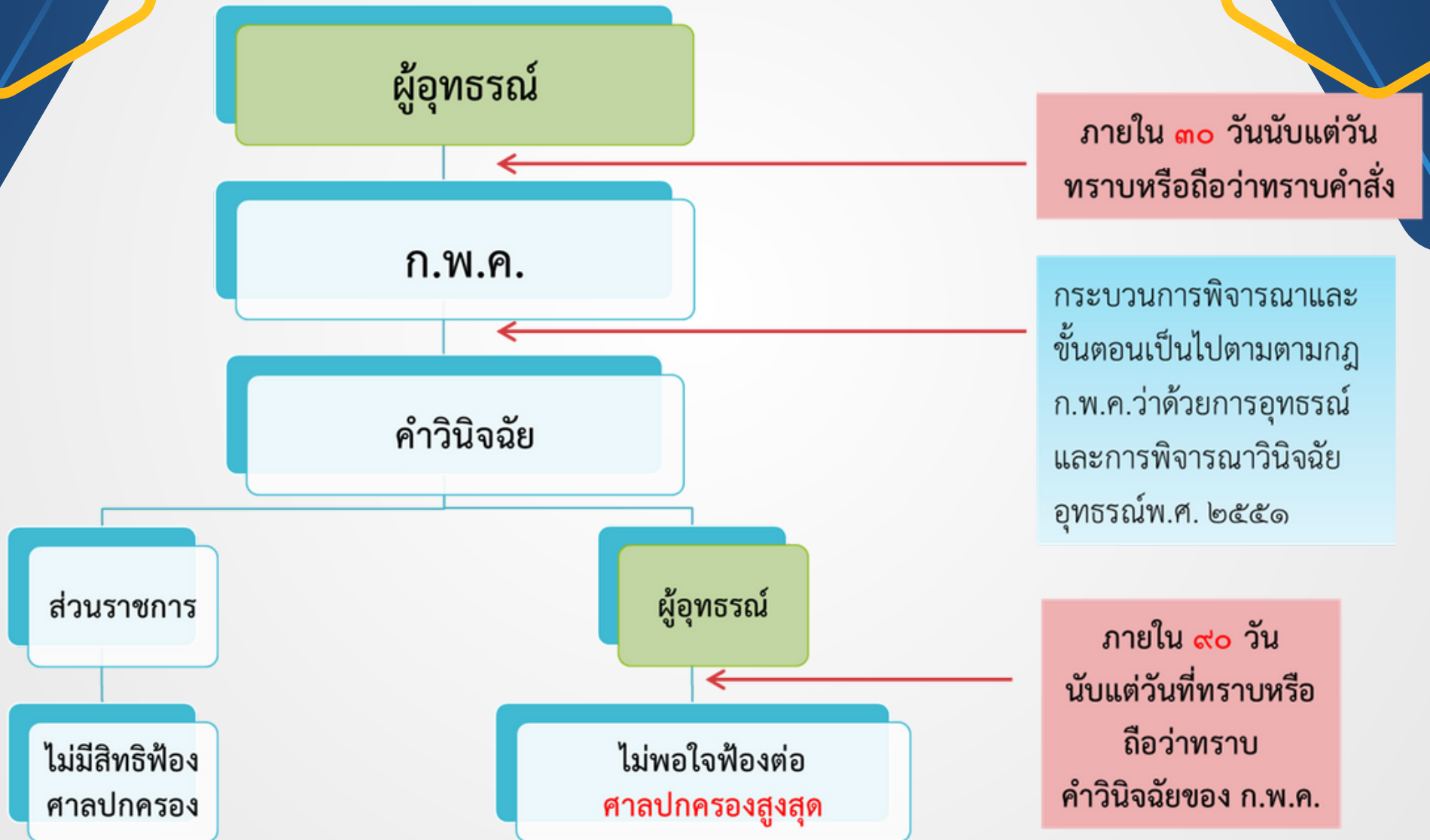
ให้ยกเลิก
คำสั่งลงโทษ

ให้เยียวยา
ความเสียหาย
ผู้อุทธรณ์

ให้ดำเนินการ
อื่นใดเพื่อ
ประโยชน์แห่ง
ความยุติธรรม

อำนาจในการ
พิจารณา
อุทธรณ์

กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์

การบังคับตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. (มาตรา 116)

เมื่อ ก.พ.ค. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น

การร้องทุกข์

การร้องทุกข์เป็นกระบวนการพนักงานสัมพันธ์ในการบริหารงานบุคคลที่กำหนดสิทธิข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะร้องขอให้ทบวงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา หรือการสั่งพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงการสั่งการของผู้บังคับบัญชาหรือแก้ความคับข้องใจของผู้ร้องทุกข์

ลักษณะของการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา ที่จะเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มาตรา 122

และ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการร้องทุกข์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552

1 การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (ข้อ 7)

การออกกฎ คำสั่ง ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติอื่นใด โดย

- ไม่มีอำนาจ หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่
- ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
- ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ
- ไม่สุจริต
- มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร
- ใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

ลักษณะของการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา ที่จะเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ (ต่อ)

2

ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

- ไม่มอบหมายงานเลย หรือ
- มอบหมายไม่ตรงกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

3

ประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการ
บางเรื่องอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับ
สิทธิอันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ลักษณะของการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา ที่จะเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ (ต่อ)

4 ไม่เป็นไปตาม หรือขัดกับระบบคุณธรรม ตามมาตรา 42

การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ให้คำนึงถึงระบบคุณธรรมดังต่อไปนี้

- (1) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
- (2) การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะของงาน
- (3) การพิจารณาความดีความชอบ เลื่อนตำแหน่ง
- (4) การดำเนินการทางวินัย
- (5) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

การร้องทุกข์

- ✓ **ร้องทุกข์สำหรับตนเองเท่านั้น**
- ✓ **ทำหนังสือยื่นต่อผู้มีอำนาจภายใน 30 วัน นับแต่ทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์**
- ✓ **ใช้ถ้อยคำสุภาพ ซึ่งจะต้องประกอบด้วย**
 - ชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด/ที่อยู่
 - การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
 - ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์
 - คำขอของผู้ร้องทุกข์
- ✓ **วิธีการยื่น**
 - ด้วยตนเอง
 - ทางไปรษณีย์
 - ผ่านผู้บังคับบัญชา

แบบหนังสือร้องทุกข์

(ตัวอย่าง)

สพค./ร้องทุกข์ ๑

○ คำร้องทุกข์

ที่อยู่

โทรศัพท์.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง

เรียน ประธาน ก.พ.ค.

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....ตำแหน่ง

สังกัด มีความประสงค์ขอร้องทุกข์

กรณี

โดยมีรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อร้องทุกข์ดังนี้

.....
.....
.....
.....
.....

ผู้ร้องทุกข์ (ระบุชื่อผู้ร้องทุกข์) มีคำขอ ดังนี้ (ระบุวัตถุประสงค์หรือความต้องการของผู้ร้องทุกข์)

๑.....

๒.....

๓.....

ทั้งนี้ได้แนบหลักฐานท้ายนี้ จำนวน.....แผ่น ดังนี้

- ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- ☐ หนังสือมอบอำนาจและหลักฐานที่แสดงเหตุจำเป็น (กรณีที่เป็นกรร้องทุกข์แทน)
- ☐ หนังสือมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- ☐ พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการร้องทุกข์
- ☐ สำเนาการร้องทุกข์ และสำเนาพยานหลักฐานที่ผู้ร้องทุกข์รับรองสำเนาถูกต้อง (ตามจำนวนของคู่กรณีในการร้องทุกข์)

(ลายมือชื่อ) ผู้ร้องทุกข์
(.....)

ผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (มาตรา 123)

เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจาก...

ร้องทุกข์ต่อ...

ผู้บังคับบัญชาส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่า
ผู้ว่าราชการจังหวัด (ข้อ 20 (1))

ผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้บังคับบัญชาส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี
(ข้อ 20 (2))

อธิบดี

ผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี
(ข้อ 20 (3))

ปลัดกระทรวง

หัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี
หรือรัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวง

ก.พ.ค.

การถอนคำร้องทุกข์ (ข้อ 14)

ผู้ร้องทุกข์จะถอนคำร้องทุกข์เวลาใดก็ได้ก่อนที่ผู้มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะมีคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาด

ถอนคำร้องทุกข์ได้ 2 วิธี

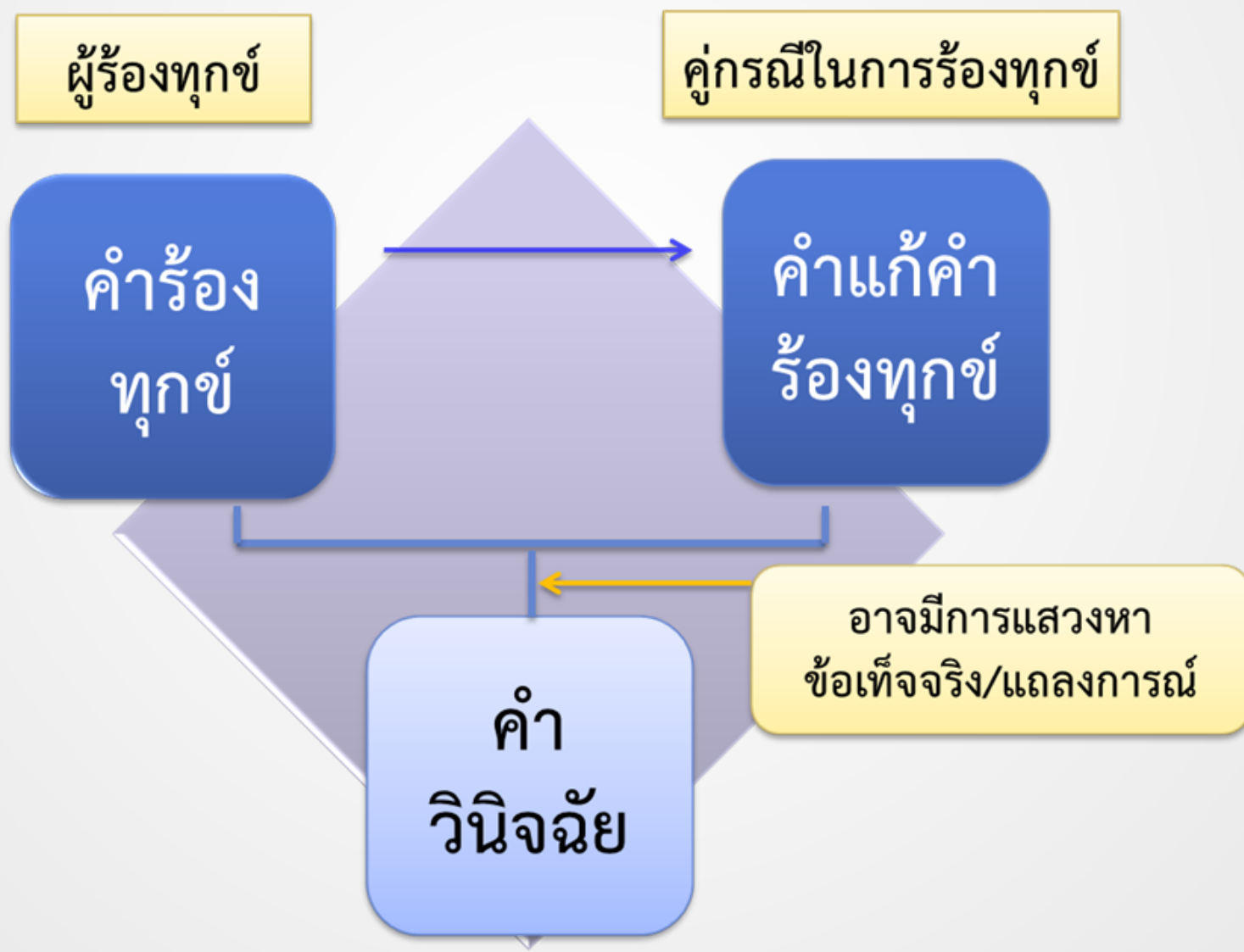
(1) ทำเป็นหนังสือ และลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์

(2) ด้วยวาจาต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ โดยทำเป็นบันทึก และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อ

ผล ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์อนุญาตและสั่งจำหน่ายคำร้องทุกข์ออกจากสารบบ

กระบวนการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์

ใช้ระบบไต่สวน (สามารถแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้)

ประเด็นการพิจารณาของ ก.พ.ค.

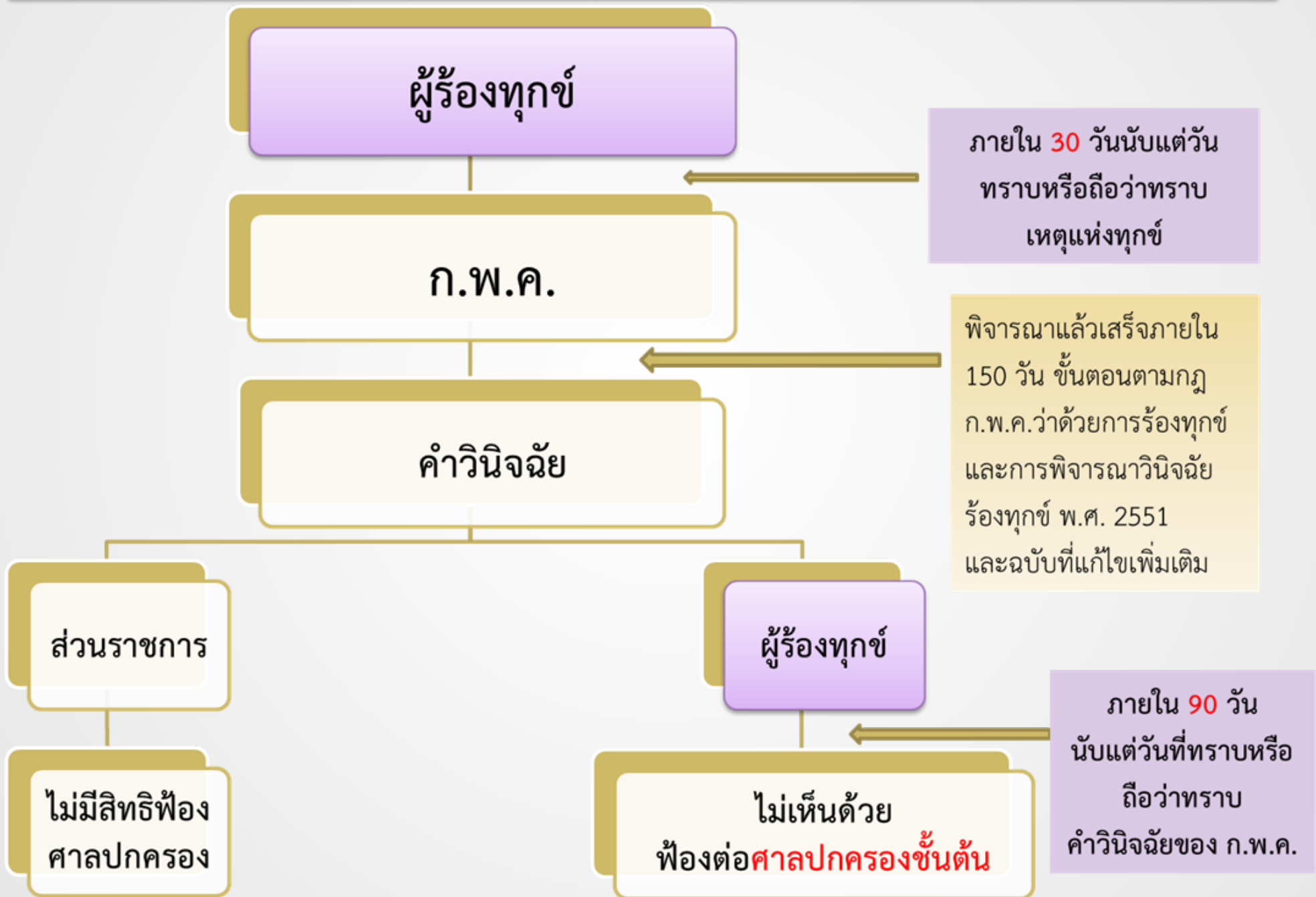
- การที่คู่กรณีในการร้องทุกข์มีคำสั่ง/การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ/ฯลฯ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
- ดุลพินิจในการมีคำสั่ง/การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

อำนาจการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ของ ก.พ.ค. (มาตรา 124)

มาตรา 124 ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้ ก.พ.ค. มีอำนาจไม่รับเรื่องร้องทุกข์ ยกคำร้องทุกข์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไข หรือยกเลิกคำสั่ง และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์

ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ก.พ.ค. จะพิจารณาวินิจฉัยเอง หรือจะตั้งกรรมการ ก.พ.ค. คนหนึ่ง หรือจะตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ก็ได้

กระบวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของ ก.พ.ค.

กรณีร้องทุกข์โดยผิดหลง

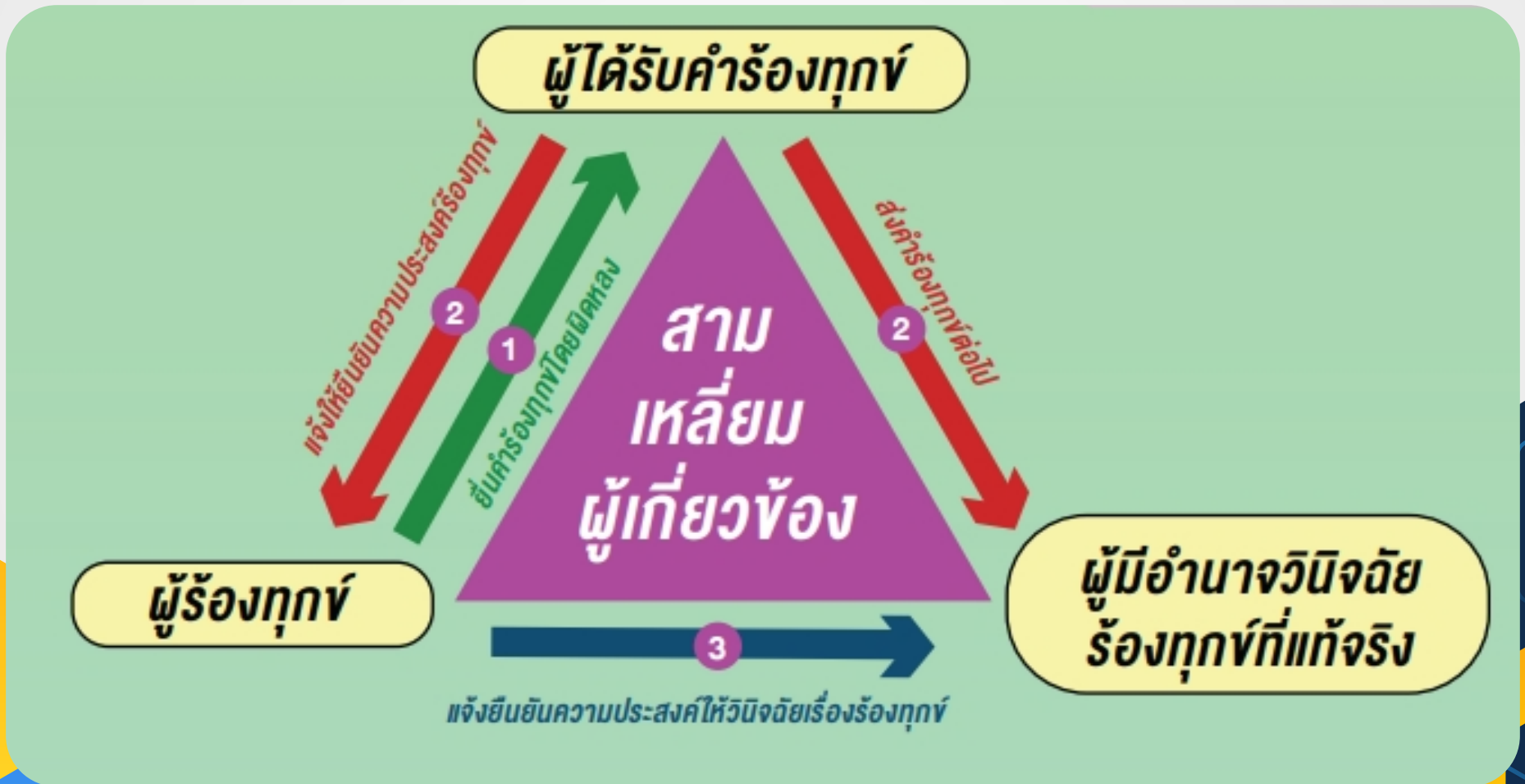
กฎ ก.พ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ 4)
พ.ศ. 2567

มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567

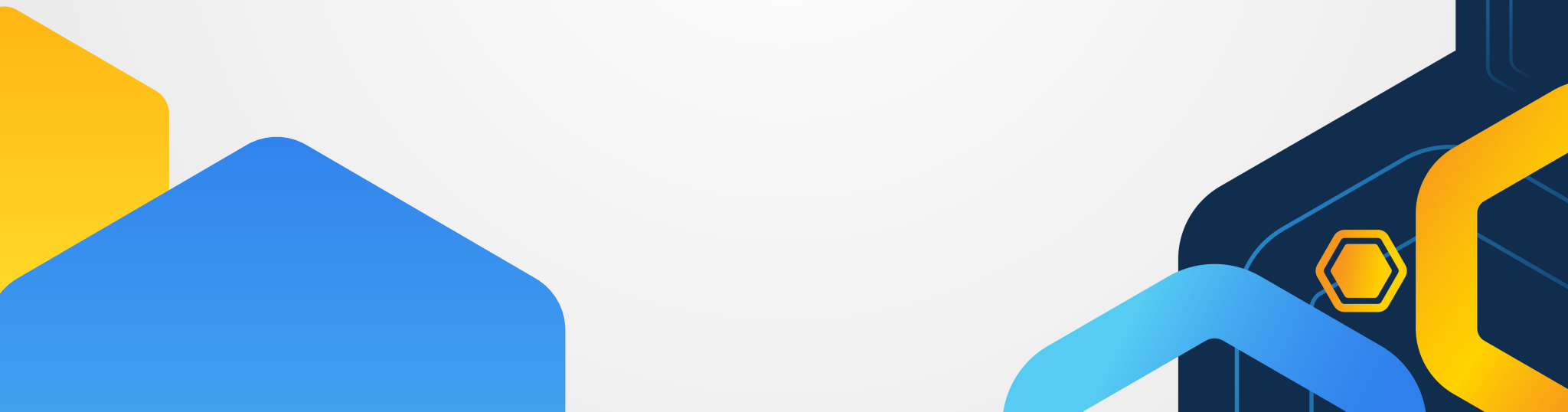
ข้อ 3 “คำร้องทุกข์โดยผิดหลง” หมายความว่า คำร้องทุกข์ที่ผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป หรือ ก.พ.ค. แล้วแต่กรณี โดยผู้นั้นเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าได้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ที่แท้จริงตามกฎหมาย ก.พ.ค. ฉบับนี้

- ผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้ไม่มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์
- การยื่นคำร้องทุกข์จะต้องยื่นภายใน 30 วันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ (ระยะเวลาตามกฎหมาย) โดยให้ถือว่าผู้ที่ยื่นโดยผิดหลง ได้มีการร้องทุกข์ต่อผู้มีอำนาจที่แท้จริงแล้วนับแต่วันยื่น
- ผู้ได้รับคำร้องทุกข์ที่ยื่นโดยผิดหลง ต้องส่งต่อให้ผู้มีอำนาจที่แท้จริง และให้ผู้ร้องทุกข์ยืนยันความประสงค์
- กรณีผู้ร้องทุกข์ยืนยันความประสงค์ให้ผู้มีอำนาจที่แท้จริงพิจารณา ระยะเวลาวินิจฉัยเริ่มนับตั้งแต่วันที่ได้รับการแจ้งยืนยันความประสงค์ (ตามข้อ 24 และข้อ 55 ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. 2551)

การยื่นร้องทุกข์ผิดพลาด

Q & A

สำนักงาน ก.พ.
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

สำนักพิทักษ์ระบบคุณธรรม

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)

02-547-1000
ต่อ 6980, 6981

